

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. K. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. rugpjūčio 7 d. Nr. 242-320
Vilnius

Lietuvos bankas gavo A. K. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2019 m. vasario 25 d. įvyko eismo įvykis, kurio metu pareiškėjos automobilis VW PASSAT, valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – automobilis „Passat“), vairuojamas E. G., apie 21 val. sankryžoje susidūrė su automobiliu VW VENTO, valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – automobilis „Vento“), vairuojamu D. A. Vairuotojai pasirašė eismo įvykio deklaraciją, laukelyje „Pripažįstu, jog esu atsakinga (-s) už padarytą žalą“ pasirašė automobilio „Vento“ vairuotojas, kurio civilinė atsakomybė buvo apdrausta draudiko. Atsižvelgdama į tai, pareiškėja, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (TPVCAPDĮ) 13 straipsnio 1 dalimi, kreipėsi į įvykio kaltininko civilinę atsakomybę apdraudusį draudiką.

Draudikas pareiškėją 2019 m. balandžio 8 d. raštu informavo, jog, vadovaujantis Žalų departamento Žalų teisės ir valdymo skyriaus žalų tyrimo eksperto Mindaugo Stakėno 2019 m. balandžio 5 d. Ekspertine eismo įvykio aplinkybių tyrimo pažyma (toliau – Ekspertinė pažyma), priimtas sprendimas, kad automobiliai buvo sugadinti ne vairuotojų nurodomomis natūraliai susiklosčiusiomis eismo įvykio aplinkybėmis, bet kitomis aplinkybėmis, todėl draudimo išmoka, atlyginanti transporto priemonei „Passat“ padarytą žalą, nebus mokama.

Pareiškėja nesutiko su draudiko sprendimu nemokėti draudimo išmokos, todėl kreipėsi į Lietuvos banką teigė, kad draudikas tyrimą vilkino nurodydamas vis keistesnes priežastis, taip pat, kad draudikas dėl neaiškių priežasčių atsisakė įvykį pripažinti draudžiamuoju. Pareiškėja nurodė nesutinkanti su Ekspertinėje pažymoje pateiktomis aplinkybėmis ir teigė, jog įvykio vietoje vyko gatvės remonto darbai, todėl galėjo būti, kad susidūrimo metu pareiškėjos automobilis judėjo labai mažu greičiu ar net buvo pristabdytas, nes važiavo per dideles duobes, tačiau ekspertas šių aplinkybių visiškai nevertino. Taip pat pareiškėja teigė, kad Ekspertinėje pažymoje nurodyta, jog tikėtina, kad automobilių sugadinimai buvo padaryti šių automobilių susidūrimo metu, todėl, pareiškėjos teigimu, draudikas tinkamai nepagrindė savo sprendimų, o įvykio aplinkybes ir priežastis aiškino formaliai. Atsižvelgdama į tai, pareiškėja prašė įvykį pripažinti draudžiamuoju.

Draudikas paaiškinimuose dėl pareiškėjos nurodytų aplinkybių ir pateikto reikalavimo pagrįstumo pabrėžė, kad, gavęs pareiškėjo prašymą išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią automobiliui dėl 2019 m. vasario 25 d. eismo įvykio padarytą žalą, kreipėsi į ekspertą, kad būtų atliktas įvykio aplinkybių tyrimas, kuris pateikė Ekspertinę pažymą. Joje rašoma, kad automobiliai „Passat“ ir „Vento“ buvo sugadinti ne vairuotojų nurodytomis, bet kitomis aplinkybėmis.

Pasisakydamas dėl pareiškėjos pateiktų paaiškinimų, kad įvykio vietoje vyko gatvės remonto darbai, todėl automobilio „Passat“ greitis buvo labai mažas, iki 20 km/h, ir kad dėl šios priežasties galėjo būti, jog susidūrimo metu pareiškėjos automobilis judėjo labai mažu greičiu ar net buvo pristabdytas, draudikas pažymėjo, kad automobilio „Passat“ vairuotojas, aiškindamas eismo įvykio aplinkybes, teigė, kad kelyje važiavo lėtai, iki 20 km/h greičiu. Draudiko teigimu, vairuotojas, teikdamas paaiškinimus apie savo automobilio važiavimo greitį, blaškėsi nurodydamas tai 20–30 km/h, tai 15–20 km/h, tai iki 20 km/h, tačiau visais atvejais,

aiškindamas aplinkybes, vairuotojas teigė, kad judėjo, kas ir būtų tikėtina vykstant natūraliam eismui. Taip pat draudikas pažymėjo, kad automobilio „Passat“ vairuotojas, teikdamas paaiškinimus, nurodė, jog automobilio „Vento“ nematė, tačiau net jei ir būtų matęs, nebūtų stabdęs, nes važiuavo pagrindiniu keliu. Šiame kontekste draudikas atkreipė dėmesį, kad, apžiūrint automobilių sugadinimus, automobilio „Passat“ judėjimo žymių nenustatyta, todėl labiausiai tikėtina, kad automobilis susidūrimo metu stovėjo. Šią aplinkybę patvirtina tai, kad ant automobilio šoninių kėbulo detalių matosi aiškiai atsispaudę kito automobilio priekinės dalies išorinių kontaktinių detalių kontūrai, tačiau praslydimų žymių, kurie turėjo susidaryti, jei automobilis „Passat“ būtų judėjęs, taip pat nenustatyta.

Atsakydamas į pareiškėjos teiginius, kuriais ji aiškino, jog įvykio vietoje vyko remonto darbai ir buvo didelės duobės, dėl kurių automobilio „Passat“ vairuotojas galimai judėjo labai mažu greičiu, draudikas pažymėjo, kad iš nuotraukų, darytų eismo įvykio vietoje, matyti, jog sankryžoje iš tiesų buvo vykdomi kelio remonto darbai, tačiau didelių duobių, dėl kurių reiktų automobilį pristabdyti iki greičio, artimo 0 km/h, neižiūrima. Draudikas taip pat pažymėjo, kad, ekspertui pabandžius pravažiuoti nurodomu kelio ruožu 30 km/h greičiu, nustatyta, jog saugus eismas galimas, stiprių apkrovų automobilio pakabai neįmanoma, todėl, draudiko teigimu, pareiškėjos argumentas, kad įvykio vietoje buvo didelės duobės – nėra pagrįstas.

Nesusitikdamas su pareiškėjos teiginiais, jog eismo įvykio aplinkybių tyrimas buvo nepagrįstai vilkintas, draudikas teigė, kad, surinkus visą tyrimui reikalingą informaciją (paskutinis dokumentas, automobilio „Venta“ vairuotojo paaiškinimai gauti 2019 m. balandžio 2 d.), buvo suformuoti ekspertinio tyrimo rezultatai, o sprendimas žalos byloje buvo priimtas 2019 m. balandžio 5 d. Draudikas pažymėjo, kad su automobilio „Venta“ vairuotoju negalėjo anksčiau susisiekti, nes į draudiko siūstus pranešimus nebuvo atsakyta, o, kaip automobilio „Venta“ vairuotojas vėliau aiškino, po įvykio pasikeitė jo telefono numeris, dėl ko draudikas turimais kontaktais negalėjo susisiekti.

Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas konstatavo, kad, nustačius, jog eismo įvykis įvyko ne vairuotojų nurodytomis natūraliai susiklosčiusiomis aplinkybėmis, nėra galimybės patvirtinti draudiko apdrausto automobilio „Venta“ valdytojo civilinės atsakomybės kilimo fakto, todėl draudikas neturi pagrindo keisti priimto sprendimo atsisakyti mokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos transporto priemonės atkūrimo išlaidas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjai dėl 2019 m. vasario 25 d. eismo įvykio padarytą žalą, pagrįstumo.

Vertinant ginčo šalių nurodytas aplinkybes, kuriomis jos remiasi kaip savo reikalavimų ir atsikirtimų pagrindu, pažymėtina, kad pareiškėja iš esmės teigia, jog, įvertinęs tai, kad draudiko ekspertas nepaneigė automobilių „Passat“ bei „Vento“ susidūrimo fakto, ir, atsižvelgiant į tai, kad dėl vykdomų kelio remonto darbų automobilio „Passat“ greitis galėjo būti mažesnis nei 20 km/h, draudikas privalo, įvykus 2019 m. vasario 25 d. eismo įvykiui, pareiškėjai išmokėti TPVCAPDĮ nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą šiame įstatyme nustatyta tvarka. Draudikas remiasi tuo, kad Ekspertinėje pažymoje pateikti duomenys pagrindžia tai, jog nebuvo draudžiamojo įvykio, dėl kurio pagal transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį turi būti mokama draudimo išmoka.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes, pažymėtina, kad TPVCAPDĮ 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad išmoka šio įstatymo nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė. To paties įstatymo 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad draudikas moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygas, pagrindus ir bendruosius žalos atlyginimo principus nustato Civilinis kodeksas. Civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti šias sąlygas:

neteisėtus veiksmus (Civilinio kodekso 6.246 straipsnis), žalą (Civilinio kodekso 6.249 straipsnis), priežastinį ryšį tarp asmens neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos (Civilinio kodekso 6.247 straipsnis) ir kaltę (Civilinio kodekso 6.248 straipsnis).

Atsižvelgiant į nurodytą teisinį reglamentavimą ir vertinant pareiškėjos nurodytas aplinkybes, kad draudikas, sudarydamas transporto priemonės „Vento“ valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį, įsipareigojo nukentėjusiam trečiajam asmeniui mokėti draudimo išmoką dėl eismo įvykyje padarytos žalos, pažymėtina, kad draudiko prievolė mokėti draudimo išmoką kyla ne dėl bet kurio įvykio, o tik dėl tokio, dėl kurio atsiranda transporto priemonės valdytojo civilinė atsakomybė (TPVCPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 1 dalis). Todėl draudikui pareiga mokėti draudimo išmoką, atlyginančią automobiliui „Passat“ dėl 2019 m. vasario 25 d. eismo įvykio padarytą žalą, kiltų tik tuo atveju, jei būtų nustatytos sąlygos transporto priemonės valdytojo civilinei atsakomybei kilti ir kai tokios aplinkybės yra pagrįstos įrodymais.

Pagal Draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalies 1 punktą, draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmokos neįsitikinęs draudžiamąjį įvykio buvimu. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 17 punkte draudžiamąjį įvykio fakto egzistavimas taip pat įvardijamas kaip viena iš būtinų sąlygų, įgyvendinant nukentėjusio trečiojo asmens reikalavimo teisę į draudimo išmokos mokėjimą. Pagal Taisyklių 38 punktą, draudikas priima sprendimą dėl draudimo išmokos mokėjimo, atsižvelgdamas į dokumentus ir informaciją, įrodančius draudžiamąjį įvykio faktą. Taisyklių 47 punkte nustatyta, kad draudimo išmoka mokama, kai nustatomas atsakingas dėl žalos padarymo asmuo (jei TPVCPDĮ nėra numatyta išimčių), draudžiamąjį įvykio faktas, aplinkybės ir žalos dydis. Remiantis nurodytomis teisės aktų nuostatomis, darytina išvada, kad draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamąjį įvykio fakto nustatymu.

Siekdamas pagrįsti teiginius, kad nebuvo draudžiamąjį įvykio, draudikas vadovaujasi Ekspertine pažyma, kurioje rašoma, kad kompiuterine programa „PC Crash“ atlikus automobilių „Passat“ ir „Vento“ susidūrimo ir paskesnio judėjimo po susidūrimo analizę nustatyta, kad, jeigu įvykis būtų įvykęs vairuotojų nurodytomis aplinkybėmis, t. y. automobilio „Vento“ greitis prieš susidūrimą būtų buvęs 30 km/h, o automobilio „Passat“ – 20 km/h, automobilių padėtis po susidūrimo būtų buvusi visiškai kitokia, nei teigė eismo įvykio dalyviai. Anot eksperto, automobiliai galėjo susidurti, kai 30 km/h greičiu judantis automobilis „Vento“ atsitrenkė į stovėjusį automobilį „Passat“. Eksperto teigimu aplinkybę, jog eismo įvykio metu automobilis „Passat“ stovėjo patvirtina ir ant įvykyje dalyvavusių automobilių susiformavusių pėdsakų pobūdis. Ekspertinėje pažymoje rašoma: „Kontaktinėje zonoje automobilio „Vento“ išorinių kėbulo detalių antspaudai yra be jokio šoninio praslydimo, kas turėjo būti, jei automobilis Passat būtų judėjęs nurodomu 20 km/h greičiu. Ties „Vento“ kėbulo detalių kontūrų įspaudai yra susiformavę tik vertikalaus praslydimo pėdsakai, kas ir suteikia pagrindą teigti, jog automobilių tarpusavio kontakto metu automobilis „Passat“ stovėjo.“

Ekspertinėje pažymoje taip pat pažymima, kad automobilių sugadinimai jų suderinamumo atžvilgiu yra tikėtini, kaip patirti šių automobilių susidūrimo metu. Tačiau vairuotojų nurodomos aplinkybės yra prieštaringos. Labiausiai tikėtina, kad automobiliai tarpusavyje susidūrė ne automobiliui „Passat“ judant 20 km/h greičiu, bet stovint.

Pareiškėja, siekdama nugincyti Ekspertinėje pažymoje pateiktus duomenis, teigė, kad jos automobilį „Passat“ įvykio metu vairavęs asmuo, teikdamas paaiškinimus, nurodė, kad važiojo apie 20 km/h greičiu, tačiau ne tiksliai 20 km/h greičiu, nors ekspertas, modeliudamas eismo įvykį „PC-crash“ programa, pažymėjo, jog važiojo lygiai 20 km/h greičiu. Taip pat pareiškėja nurodė, kad eismo įvykio vietoje vyko gatvės remonto darbai, todėl greitis buvo labai mažas, o galimai vairuotojas net buvo pristabdęs, tačiau šių aplinkybių ekspertas nevertino. Vertinant šiuos pareiškėjos pateiktus duomenis, pažymėtina, kad, rengiant Ekspertinę pažymą, buvo vadovaujamas pirmniais 2019 m. kovo 22 d. automobilį „Passat“ vairavusio asmens paaiškinimais, kad automobilis „Passat“ judėjo iki 20 km/h greičiu ir nebuvo pateikta duomenų apie tai, kad susidūrimo metu automobilis „Passat“ galėjo stovėti. Šiame kontekste pažymėtina, kad nėra pagrindo nesivadovauti eismo įvykyje dalyvavusio ir automobilį „Passat“ vairavusio asmens paaiškinimais, be to, akcentuotina ir tai, kad pirminiai paaiškinimai praėjus trumpiausiam laiko tarpui po įvykio būna tiksliausi, nes, kaip nurodyta Lietuvos teismų formuojamoje teismų praktikoje, abiejų vairuotojų vėlesni paaiškinimai gali būti subjektyvūs, nes šie asmenys yra tiesiogiai suinteresuoti bylos baigtimi, todėl tokių

asmenų paaiškinimai negali būti vertinami kaip visiškai patikima įrodinėjimo priemonė (Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus 2016 m. birželio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2A-1593-467/2016.). Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad, rengiant Ekspertinę pažymą, buvo pagrįstai vadovautasi pirminiais pateiktais vairuotojų paaiškinimais ir juose nurodytu važiavimo greičiu.

Pažymėtina ir tai, kad pareiškėja Lietuvos bankui pateikė sankryžos, kurioje įvyko eismo įvykis, nuotraukas, iš kurių matyti, kad gatvėje vykdomi remonto darbai, tačiau nėra pagrindo teigti, kad duobės kelyje būtų tokios didelės, jog dėl jų reikėtų visiškai sustabdyti automobilį važiuojant pagrindiniu keliu. Atsižvelgiant į tai, nėra pagrindo teigti, kad pareiškėjos pateikti paaiškinimai galėtų nuginčyti automobilį „Passat“ eismo įvykio metu vairavusio asmens paaiškinimus apie važiavimo greitį. Aplinkybes, kad duobės eismo įvykio vietoje nebuvo tokios didelės, jog dėl jų reikėtų sustoti, patvirtina ir draudiko paaiškinimai, kad draudiko ekspertui pabandžius pravažiuoti kelio ruožu, kuriame įvyko eismo įvykis, 30 km/h greičiu, nustatyta, jog saugus eismas galimas, stiprių apkrovų automobilio pakabai nebuvo jaučiama.

Atkreiptinas dėmesys, kad kasacinio teismo jurisprudencijoje išaiškinta, kad kritiškai vertinti eksperto išvadą ar jos dalį galima tada, kai ekspertizės turinys prieštaringas, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvada pateikta neatlikus tyrimo arba jis atliktas neišsamiai ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonių dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2015 m. birželio 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015). Eksperto išvada pripažįstama pakankamu įrodymu, jeigu jos duomenys neprieštarauja faktiniams duomenims, gautiems iš tos pačios rūšies ar skirtingų įrodinėjimo priemonių, ir jeigu eksperto išvados duomenys, įvertinus ginčo šalių pateiktų įrodymų visumą, leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą ar nebuvimą.

Lietuvos bankui pateikti ginčo šalių įrodymai patvirtina, kad Ekspertinės pažymos duomenys neprieštarauja kitiems žalos byloje esantiems įrodymams ir išplaukia iš tyrimo eigos, nes ekspertas vertino visas pareiškėjos ir eismo įvykyje dalyvavusių vairuotojų draudikui teiktuose paaiškinimuose nurodytas aplinkybes ir kitus įrodymus (2019 m. vasario 25 d. eismo įvykio deklaraciją, automobilį „Passat“ ir „Vento“ nuotraukas ir kt.). Kadangi Ekspertinė pažyma buvo parengta eismo įvykio aplinkybių tyrimo eksperto kvalifikaciją turinčio specialisto, o Lietuvos bankui nebuvo pateiktų Ekspertinės pažymos duomenis paneigiančių objektyvių įrodymų, Lietuvos bankas neturi pagrindo abejoti eismo įvykio aplinkybių tyrimo eksperto padarytomis išvadomis.

Atsižvelgiant į tai, kad draudikas, vadovaudamasis Draudimo įstatymo 98 straipsnio 7 dalimi, Lietuvos bankui pateikė Ekspertinę pažymą, kurioje aiškiai išdėstyta, kad įvykis įvyko ne eismo įvykio dalyvių nurodytomis aplinkybėmis, taip pat įvertinus aplinkybę, kad Eksperto išvada nebuvo paneigta objektyviais įrodymais, darytina išvada, kad draudikas pagrindė teiginius, kad žala atsirado ne kaip staiga ir netikėtai įvykusio įvykio padarinys. Kadangi Ekspertinės pažymos duomenys patvirtina, kad automobiliai buvo sugadinti ne vairuotojų nurodytomis natūraliai susiklosčiusiomis aplinkybėmis, bet kitomis aplinkybėmis, pareiškėjos nurodytas eismo įvykis, remiantis TPVCPDĮ 2 straipsnio 3 dalies ir 3 straipsnio 1 dalies nuostatomis, negali būti pripažintas draudžiamuoju. Nesant nustatyto draudžiamąjo įvykio, neatsiranda draudiko prievolė mokėti draudimo išmoką (Civilinio kodekso 6.987 straipsnis). Apibendrinant Lietuvos banko nustatytas aplinkybes ir remiantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma, darytina išvada, kad draudiko sprendimas nemokėti draudimo išmokos dėl transporto automobilio „Passat“ sugadinimų yra pagrįstas, todėl pareiškėjos reikalavimas išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią 2019 m. vasario 25 d. eismo įvykio metu padarytą žalą, yra atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos A. K. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Reguliuojamos rinkos priežiūros skyriaus
viršininkas, pavaduojantis Finansinių paslaugų
ir rinkų priežiūros departamento direktorių

Vaidas Cibas